

Verslag USAC Combiweek 2026, Val d' Aosta

Dag 1 (28 februari): de heenreis

De thuisbasis van de USAC combiweek 2026 is 5 aan elkaar gebouwde originele, oude huisjes in het gehuchtje Arvier in de Aosta vallei in Italië. Dit ligt net iets meer dan 1000 kilometer van Utrecht vandaan en daarom bestond de eerste dag dus ook voornamelijk uit reizen. Bijna alle auto's zijn rond 6 of 7 uur 's ochtends betrokken en vele kilometers, 14 uur en enkele autoproblemen later was iedereen aangekomen in de thuisbasis, toen hebben we de kamers verdeeld, gezellig met zijn alle gegeten en zijn de meeste mensen op tijd naar bed gegaan om de week lekker fris te kunnen beginnen.

Dag 2 (1 maart): de tocht naar Forte Nicolon

Deze dag hebben we een iets kortere tocht gemaakt naar het Forte Nicolon op de Punta della Croce, de overblijfselen van een oud fort uit de 17^e eeuw, dit hebben we rustig aan gedaan om niet alleen van de prachtige omgeving te kunnen genieten maar ook om goed aan de nieuwe omgeving, de weersomstandigheden en het materiaal te kunnen wennen. Ook was het voor de gids (Tomas) en instructeur (Joachim) een goede mogelijkheid om iedereen even te leren kennen en een inschatting te kunnen maken van het niveau en de verwachtingen van iedereen. Bovenaan het fort hebben we met zijn alle geluncht, waarna we door het bos weer naar beneden zijn geskied.

Dag 3 (2 maart): de eerste trainings tocht

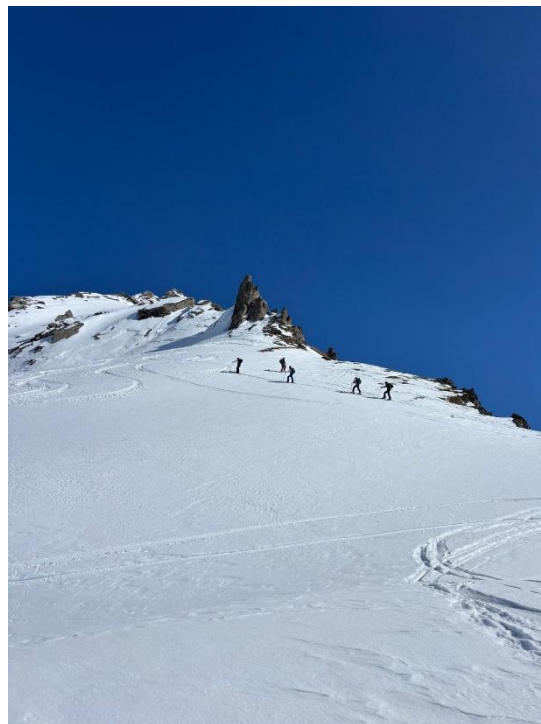
Dag 3 stond helemaal in het teken van het weer. Het was namelijk ontzettend mistig deze dag, maar dit was eigenlijk een geluk bij een ongeluk, doordat dit voor de

instructeur en gids de mogelijkheid gaf om een tocht te doen waarbij zij heel goed en op een veilige manier konden laten zien wat de effecten, risico's en aandachtspunten zijn van dit weer met heel slecht zicht in verschillend terrein zoals open vlaktes, dichte bossen en alpien terrein hoger op de berg. Het eerste stuk skiën vanaf de top moest heel voorzichtig gebeuren vanwege een white-out waarbij je geen referentie had, maar al gauw was het mooi skiën tussen de bomen waarbij je goed het terrein kon inschatten.

Dag 4 (3 maart): de tocht naar Il Sigaro (2800 m)

De dinsdag stond helemaal in het teken van de klim naar de Il Sigaro, een losstaand topje in de Valgrisenche vallei van het Aosta gebied. Een niet al te moeilijke tocht die door zijn toch relatief lange afstand door verschillende omgevingen liep en zo voor zo veel mogelijk verschillende leer mogelijkheden zorgde. De tocht begon in het dorpje Mondanges waar we begonnen onder begeleiding van de gids en instructeur met het voor de laatste keer nalopen van het weer, veiligheid, lawine risico's en omstandigheden van de route. De methodes en kennis die we de avond daarvoor geleerd hadden van onze instructeur konden nu in de praktijk worden toegepast. Hierna begon het eerste deel van de klim omhoog langs de dam en het stuwmeer dat naast het dorp lag. Na ongeveer anderhalf uur geklommen te hebben kwamen we in de kom

terecht die we uiteindelijk helemaal zouden beklimmen. Na hier kort pauze te hebben gehouden en opnieuw alle risico en lawine controles te hebben gedaan voor het nieuwe stuk van de route die we nu volledig konden zien, zijn we het dal uit en de kom in geklommen.

Uiteindelijk hebben we na 4 uur klimmen het officiële punt bereikt waarop de route eindigde. Na hier kort even wat te hebben gedronken en een snelle snack te hebben gegeten, hebben een aantal mensen hun innerlijke USACer naar boven gehaald en toch nog het laatste stukje zonder ski's omhoog geklommen voor het ultieme uitzicht. Hierna zijn we met zijn alle naar beneden geskied, en hebben we eenmaal terug in het verblijf de dag afgesloten met een laatste evaluatie over de tocht zelf, en hoe we met alle omstandigheden en risico controles zijn omgegaan.

Dag 5 (4 maart): de rust & trainingsdag

Op de woensdag lag de aandacht vooral op rustig aandoen en revalideren van dinsdag, zodat we donderdag een extra lange tocht konden maken. Om ervoor te zorgen dat we snel in een mooie omgeving konden zijn met zo goed mogelijke omstandigheden, hebben we eerst een skilift gebruikt in het skigebied Pila om zo eigenlijk 800 gratis hoogte meters te kunnen pakken. Vanaf hier zijn we in twee uurtjes naar de kam van de berg achter het skigebied (Pointe Valetta) geklommen en hebben we het hele stuk lekker naar beneden geskied door mooie poeder sneeuw.

Dag 6 (5 maart): 2 lange tochten

Deze dag stonden er 2 lange tochten op het programma: 1 groep heeft de Grand Etret (3203) gedaan, een tour aan het einde van het Valsavarenche. Hier werd mooie poeder gevonden en dat gaf mooie plaatjes!

De andere groep heeft de Château Blanc (3408 m) gedaan, een lange tour van 1854 hoogtemeters.

De top kun je al mooi vanaf het hoofddal zien liggen en is inderdaad een soort burcht die hoog boven het dal uittorent. De tocht start vanaf het gehuchtje Planaval in het Valgrisenche.

Vanaf Planaval loopt de tour naar het Zuid-Westen. Het hoogteverschil is groot: 1854 hoogtemeters. De route begint over een vlak bospad maar wordt al gauw steiler.

Na wat steile spitzekehren op ijzige sneeuw in geëxponeerd terrein, besluiten we de skies op de rugzak te binden. We moeten een steil flankje naast een bergbeek omhoog klimmen door takken en bosjes. Boven aangekomen op een soort van schouder kunnen we weer in onze skibindingen stappen.

Nu leidt de route ons door een mooi dalletje en gaat vervolgens over in een mooie flank langs bomen en een markant topje. Het is erg mooi ski terrein en we verheugen ons al op de afdaling. Bovenaan de flank houden we even pauze.

De rest van de tocht lijkt in wolken gehuld dus het is even afwachten of we helemaal naar boven kunnen. We besluiten een stukje verder te gaan en gelukkig klaart het op en wordt het zicht steeds beter.

We komen in een soort grote kom en in een gestaag tempo schuiven we omhoog. Op een gegeven moment bereiken we de gletscher en zien de uiteindelijke top liggen. De sneeuw op de gletscher is goed en er zitten weinig spleten. We kunnen dus zonder problemen verder omhoog vellen.

Voor het laatste stukje maken we een skidepot en klimmen door de steile sneeuw en via een kort graatje naar de top. Daar hebben we fantastisch uitzicht op een zeer grote gletscher aan de andere kant.

Na een korte pauze klikken we de skies aan en begint de afdaling. De sneeuw is erg goed en de afdaling is mooi en afwisselend: eerste door de brede gletscher kom, volle snelheid naar beneden razen en vervolgens door wat steilere flanken technischer korte bochten skien, eerst in gecoupeerd terrein en vervolgens door een steilere flank langs bomen.

Afwisselend leiden we de afdaling met z'n drieën. Het schiet lekker op en na een klein uurtje staan we weer beneden en drinken we nog wat in het hotel aan het begin van de route. Deze tocht was erg leerzaam qua route zoeken en ook om afdalingen te leiden in complex, onoverzichtelijk terrein.

Dag 7 (6 maart): afsluittocht

Op de laatste dag van de combiweek hebben we gekozen voor de tocht naar de Monte Courquet (2529 m). Een iets kortere tour met veel mooie uitzichten en super ski mogelijkheden door de poeder om de week goed af te sluiten. Na een eindje rijden door smalle, landelijke weggetjes omhoog, waarbij we verwelkomd worden door het lokale roedel schapen herders wolfs honden van reusachtig formaat komen we aan in het dorpje onderaan de route. De route loopt aanvankelijk door dicht bos en vervolgens door open poeder velden.

Op de col aangekomen, maken we een ski depot en houden we gezellig pauze met de hele groep. Daarna is het een klein stukje lopen over een graatje naar de top, een groot plateau, waar we een fantastisch uitzicht hebben. Na de nodige foto's gemaakt te hebben, dalen we weer af naar het ski depot en klikken de ski's onder. De grote groep wordt opgesplitst in kleine groepjes, elk met een eigen leider die zo kan leren de off-piste afdaling te leiden. Heel leerzaam, waarbij je de veilige route moet uitkiezen, met veilige verzamelpunten voor de groep en ook natuurlijk de goede sneeuw moet zoeken. Deze was volop aanwezig en iedereen heeft een prachtige afdaling gehad.

Dag 8 (7 maart): de terugrit

Deze dag bestond volledig in het teken van de terugreis en hier is dus ook niet zo veel over te vertellen 😊.

Al met al was de combiweek 2026 een leuke en leerzame week, waarbij mooie tochten gemaakt zijn en iedereen veel geleerd heeft op het gebied van de route zoeken en ski afdalingen leiden.

Groeten,

De combiweek commissie 2026,

Quinten, Marijn, Bo en Jeroen

